

СТРЕПТОМІЦИН

(порошок для розчину для ін'єкцій)
листівка-вкладка

Опис

Порошок білого кольору добре розчинний у воді.

Склад

1 флакон препарату містить діючу речовину:
стрептоміцину сульфат у перерахуванні на стрептоміцин – 1 г (~720000 ОД).

Фармакологічні властивості

ATC vet класифікаційний код QJ01 - Антибактеріальні ветеринарні препарати для системного застосування. QJ01GA01- Стрептоміцин.

Стрептоміцин - антибіотик аміноглікозидної групи. Він активний відносно більшості грамнегативних (*Campylobacter spp.*, *Escherichia coli*, *Salmonella spp.*, *Shigella spp.*, *Yersinia spp.*, *Klebsiella spp.*, *Haemophilus influenzae*, *Neisseria meningitidis*, *Yersinia pestis*, *Francisella tularensis*, *Brucella spp.*) та деяких грампозитивних мікроорганізмів (*Erysipelothrix rhusiopathiae*, *Staphylococcus spp.*). Менш активний відносно *Streptococcus spp.* (у т. ч. *Streptococcus pneumoniae*, *Enterobacter spp.*). Стрептоміцин неактивний відносно анаеробних бактерій (*Spirochaetaceae*, *Rickettsia spp.*, *Proteus spp.*, *Pseudomonas aeruginosa*). Стрептоміцин неефективний при інфекціях, викликаних мікроорганізмами роду *Clostridia* і іншими анаеробними мікроорганізмами, грибами, рикетсіями і вірусами.

Механізм бактерицидної дії полягає в пригніченні білкового синтезу мікробної клітини (блокада функції рибосом через зв'язування з 30S-субодиницею бактеріальної рибосоми), що призводить до утворення неповноцінних білків, припиненні росту та розвитку мікробної клітини.

При пероральному застосуванні стрептоміцин майже не всмоктується у кров, діючи на мікрофлору травного каналу, тоді як при внутрішньом'язовому введенні швидко та повністю абсорбується в кров. Максимальна концентрація його в крові спостерігається через 30-90 хвилин після внутрішньом'язового введення. Після одноразового введення у середній терапевтичній дозі антибіотик визначається в крові протягом 6-8 годин (50% від максимальної концентрації). Створюються високі концентрації препарату в легенях, нирках, печінці, позаклітинній рідині. Стрептоміцин має слабку тропність до жирової та кісткової тканин. Через неушкоджений гематоенцефалічний бар'єр не проникає. Добре проникає крізь плаценту та в молоко. Стрептоміцин зв'язується з білками крові менше, ніж на 10% у коней. При нормальній видільній функції нирок при повторних введеннях не накопичується в організмі. Не метаболізується. Період напіввиведення стрептоміцину становить 2-4 години. Екскретується переважно нирками (95%) у незмінененому вигляді. Виведення стрептоміцину сповільнюється при порушеній функції нирок, при цьому його концентрація в організмі підвищується та можуть розвинути побічні реакції (нейротоксичні).

Застосування

Лікування коней та собак, хворих на лептоспіроз, а також при захворюваннях травного каналу, органів дихання та сечостатевої системи, що спричинені мікроорганізмами, чутливими до стрептоміцину.

Дозування

Безпосередньо перед застосуванням препарат розчиняють у ізотонічному розчині натрію хлориду чи розчині новокаїну 0,5 % з розрахунку 1,0 г препарату на 4 мл розчинника. Розчин стрептоміцину сульфату вводять внутрішньом'язово, глибоко в м'язи.

Курс лікування 4-7 діб.

Препарат вводять 2 рази на добу з інтервалом у 12 годин у наступних дозах:

Вид тварин	Разова внутрішньом'язова доза (мг/кг маси тіла)	
	Дорослі тварини	Молодняк
Собаки	10	20
Коні	5	10

При лептоспірозі стрептоміцин вводять протягом 4-10 діб у дозі 25 мг/кг, у важких випадках (жовтяничність або анемія слизових оболонок і кон'юнктиви, біль у м'язах, діарея з кров'ю, а також поліурія та полідипсія) дозу можна збільшити.

Розведений розчин не підлягає зберіганню!

Протипоказання

Підвищена чутливість до стрептоміцину.

Не застосовувати тваринам із нирковою та серцево-судинною недостатністю, при захворюваннях слухового та вестибулярного апарату.

Не застосовувати одночасно з іншими аміноглікозидними антибіотиками (канаміцин, неоміцин, мономіцин, гентаміцин) через можливість посилення нефротоксичної дії.

Застереження

Побічна дія

Нирки: нефротоксичний ефект може виявлятися підвищеною спрагою, значним збільшенням чи зменшенням кількості сечі, зниженням клубочкової фільтрації і підвищенням рівня креатиніну в сироватці крові. Фактори ризику: порушення функції нирок, старший вік, високі дози, тривалі курси лікування, одночасне застосування інших нефротоксичних препаратів.

Заходи контролю: повторні клінічні аналізи сечі, визначення креатиніну сироватки крові і розрахунок клубочкової фільтрації кожні 3 дні (при зниженні цього показника на 50% прийом препарату слід припинити).

Ототоксичність: зниження слуху. Фактори ризику: високі дози, тривалі курси лікування, одночасне призначення інших ототоксичних препаратів. Заходи профілактики: контроль слухової функції.

Вестибулотоксичність: порушення координації рухів, запаморочення. Фактори ризику: вестибулярні розлади, високі дози, тривалі курси лікування. Заходи профілактики: контроль функції вестибулярного апарату, включаючи проведення спеціальних проб (обертальна, механічна, термальна).

Нервово-м'язова блокада: пригнічення дихання аж до повного паралічу дихальних м'язів. Фактори ризику: вихідні неврологічні захворювання, одночасне застосування міорелаксантів, порушення функції нирок. Заходи допомоги: в/в введення кальцію хлориду чи антихолінергічних препаратів.

ЦНС: загальна слабкість, сонливість, посмикування м'язів, парестезії, судоми.

Алергічні реакції (висипання тощо) зустрічаються рідко. При виникненні алергічних реакцій тварині вводять норадреналін, адреналін, кальцію хлорид, антигістамінні препарати, кортикостероїди.

Особливі застереження при використанні

При призначенні препарату, необхідно з'ясувати, чи не спостерігалось в хворої тварини ускладнене (токсико-алергічні реакції) при попередньому застосуванні стрептоміцину. У зв'язку з можливістю грибкових уражень слизових оболонок і шкіри, особливо в молодняку, старих та ослаблених тварин, доцільно при лікуванні стрептоміцином призначати вітаміни групи В та вітамін С, а при необхідності - ністатин чи леворин.

Застосування препарату повинно базуватись на визначенні чутливості мікроорганізмів-збудників до стрептоміцину.

Використання під час вагітності, лактації

Застосовувати препарат тваринам у період вагітності та лактації, рекомендують тільки тоді, коли користь від препарату переважає можливі ризики, за рішенням лікаря ветеринарної медицини.

Взаємодія з іншими засобами та інші форми взаємодії

При одночасному застосуванні з аміноглікозидами, поліміксинами, капреоміцином збільшується ризик розвитку ото- і нефротоксичної дії.

При одночасному застосуванні стрептоміцину з препаратами, що блокують нервово-м'язову передачу (у т.ч. зі засобами для інгаляційного наркозу, опіоїдними анальгетиками), можливе посилення нервово-м'язової блокади. Стрептоміцин можна комбінувати з пеніциліном, поліміксином і сульфаніламідними препаратами, при такому поєднанні він проявляє синергічну дію і попереджує швидку появу стійких форм збудників хвороби до стрептоміцину.

Період виведення (каренція)

Ветеринарний препарат не показаний для застосування коням, м'ясо яких використовується в харчовій промисловості.

Форма випуску

Скляні флакони закриті гумовими корками під алюмінієву обкатку по 1,0 г.

Зберігання

Суше темне, недоступне для дітей місце за температури від 5 °С до 25 °С.

Термін придатності - 3 роки.

Власник реєстраційного посвідчення:

ТОВ «ВП «Укрзооветпромпостач»
Україна, 08030, Київська обл., Бучанський р-н,
с. Плахтянка, вул. Кавказька, 1
www.ukrzoovet.com.ua

Виробник готового продукту:

ТОВ «ВП «Укрзооветпромпостач»
Україна, 08030, Київська обл., Бучанський р-н,
с. Плахтянка, вул. Кавказька, 1
www.ukrzoovet.com.ua

Для застосування
у ветеринарній медицині

